

ning i daginstitutionen. Så jo, vi kerer os lige præcis om det felt, som hr. Touborg spørger til, så det er rart, at vi er enige der.

Hvad angår de gode intentioner, og hvilke ambitioner vi har, skal jeg slet ikke lægge skjul på, at vi utrolig gerne ville have, at der var madordninger rundtomkring i daginstitutioner og skoler. Og derfor ser jeg også lige præcis min rolle som politiker som værende den, der prøver at gøre mulighederne for at skabe de her madordninger så gode som overhovedet muligt.

Det er også derfor, man skal se, at man jo kan bruge den kommunale låneramme til enten at bygge en kantine på skolen eller ombygge den, der er, så den er tidssvarende, eller til, at man kan gå hen til den lokale slagter eller kro. Vi åbner op for mulighederne, giver gode betingelser for de her madordninger. Og så vil jeg gerne tilføje: Vi følger nøje, hvor mange madordninger vi så egentlig også får ud af det.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu svarer fru Inger Støjberg ikke på, om man vil give de økonomiske muligheder for kommunerne til at oprette de her madordninger i skolerne. Det vil jeg godt have et svar på, for det er jo helt afgørende for, om der overhovedet er noget som helst i det her.

Det andet, jeg gerne vil spørge om, vedrører, at fru Inger Støjberg har snakket om en uvildig ekspertarbejdsgruppe, der nu her om få uger kommer med deres rapport: Får vi andre den rapport at se, samtidig med at den bliver afleveret til ministeriet?

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Omkring den kommunale økonomi endnu en gang: Det er jo sådan, at vi har den kommunale låneramme, som vi har sagt også kan bruges til at bygge kantiner op og om for. Så der er svaret: Ja, vi har jo sikret kommunernes økonomi på den måde.

Kl. 10.50

Samtidig med det ønsker vi mangfoldighed på det her område. Tænk sig, hvis den lokale slagter er den, der er allerbedst til at levere sund, dejlig og nærende mad til eleverne på skolen. Hvorfor skal det så lige præcis være det kommunale centralkøkken, der skal levere det?

Hr. Touborg tænker meget sådan i de der systemer, hvor det er det store kommunale centralkøkken, der skal levere mad til alle kommunens

børn i fremtiden. Vi tænker i mangfoldighed, vi tænker i muligheder. Vi vil gerne give nogle rigtig gode betingelser for at skaffe de her madordninger til børnene i daginstitutioner og på skolerne.

Hvad angår den uvildige ekspertrapport, må jeg sige, at jeg tror, det er et spørgsmål, hr. Kristen Touborg skal stille ministeren. Jeg er jo ikke minister, jeg er ordfører for partiet Venstre, og sådan er det. Så jeg vil anbefale hr. Touborg at rette henvendelsen et lidt andet sted hen.

Formanden:

Tak til fru Inger Støjberg. Så er det hr. Jens Peter Vernersen som ordfører.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg bed mærke i, at det af den tidligere ordfører, fru Inger Støjberg, blev sagt, at det ikke var antallet af kontroller, der var skåret ned.

Det har jo været diskuteret adskillige gange, vil jeg sige til fru Støjberg, og problemet er jo, at de støttefunktioner, der skulle sikre, at man kunne få flere kontroller, er skåret væk. Der er faktisk skåret netop på de områder, der skulle sikre, at man fik det til at fungere, og derfor er der selvfølgelig en sammenhæng.

Hvis man tror, at man kan fjerne et så stort antal medarbejdere, som det er sket; og hvis man tror, at man kan skære 112 mio. kr. af budgettet, som det er sket, uden at det har konsekvenser, så er det altså mere end naivt, hvilket jeg også har sagt tidligere, da vi diskuterede det med Dansk Folkeparti, som jo er med i det her.

Det er sådan set det, der kommer til udtryk i den melding, der kommer fra medarbejderne, der nu her siger: Vi kan altså ikke nå at løse de opgaver, der er. De siger fra i forhold til resultatkontrollen. Det er et meget stort skridt, når medarbejderne tager så drastisk en beslutning at sige til deres statslige ledelse: Det, I lægger frem, kan vi ikke leve med, vi kan ikke bruge det.

Det synes jeg altså virkelig man skal tage med i sine overvejelser – også uanset hvad der kommer fra ekspertgrupper. Jeg er helt sikker på, at de folk, der står ude og skal foretage kontrollerne, ved mere om, hvordan tingene hænger sammen, end uvildige ekspertgrupper. Men lad os håbe, at de får alle hjørner med og også lytter til det, som medarbejderne nu fremsender nærmest som et nødråb.

Vi skal jo behandle både en redegørelse om fødevarepolitik, R 4, og forespørgsel nr. F 22. Der er en sammenhæng mellem den fødevarer-